

Der er også i forhold til voksenuddannelsescentre en diskussion, vi skal deltage videre i, om, som vi jo også har sagt under tidligere debatter, at når det drejer sig om folk i arbejde, har vi ikke noget imod en brugerbetaling på efteruddannelse, men når det drejer sig om folk uden for arbejdsmarkedet, ja, så handler det altså om at hjælpe dem til så hurtigt som overhovedet muligt at komme tilbage i arbejdssystemet igen. Og det er klart, at det skal vi se på i forhold til voksenuddannelsescentre, som jo bliver brugt af mange forskellige, og også i forhold til den arbejdsmarkedsreform, der jo så også må diskuteres i lyset af det.

Så synes vi også, det er godt, at regeringen er kommet med et oplæg til nyt boligbyggeri, og vi tager gerne udgangspunkt i de forhandlinger, der skal være om regeringens oplæg.

Vi har sagt, at det er godt med et højt ambitionsniveau, punkt 1, og punkt 2: Med et ambitionsniveau, der selvfølgelig også er afstemt efter, hvad der er muligt, altså hvad der overhovedet kan bygges, hvad der er håndværkere til, hvad der kan lade sig gøre på dén led. Og der har vi forstået det sådan, at regeringen har prøvet at finde et så højt ambitionsniveau, som det er muligt i forhold til, at samfundet i øvrigt også skal fungere, og at der også skal kunne bygges andre typer boliger. Det anerkender vi og tager derfor udgangspunkt i det oplæg i de videre forhandlinger.

Så vil jeg sige i forhold til kriminalforsorgen – det har også allerede været nævnt nogle gange – at der er afsat ekstra penge, men vi vil have be-lyst, om det ikke er i underkanten af det, der kan blive nødvendigt. Vi har også i Finansudvalget haft en diskussion af det og ved også, at regeringen vil komme tilbage til det.

Så vil jeg sige, at der er nogle ting, som grundlæggende mangler i finanslovsforslaget – det er jo selvfølgelig en lidt mere alvorlig sag – og det er nogle knaster, der efter vores opfattelse skal løses.

Den første er en bunden sag. Der er slet ikke noget at gøre. Hvad enten man kan lide det eller ej, så kan man sige, at finanslovsforlig med os eller ej, så skal det løses, og det er spørgsmålet om pensionisternes personlige tillæg.

Det er et spørgsmål, som vi tog op i forbindelse med finanslovforhandlingerne for 2002. Regeringen havde brug for, at der blev lavet et udredningsarbejde omkring det, og vi accepterede, at det så var muligheden. Da vi kommer frem til kommuneforhandlingerne, og vi føler, at der nu

faktisk ligger et grundlag at arbejde på, og der ikke sker noget, så siger vi til regeringen: Det skal vi have løst, det her. Regeringen siger, at det vil regeringen løse. Vi regner så selvfølgelig med, da vi ser finanslovsforslaget, at der så står noget om hvordan. Det gør der så ikke, og vi reagerer selvfølgelig på det, ligesom en række andre har reageret på det, og jeg har så på Ritzau set V's og K's ordførere citeret for, at det bestemte ikke er noget, der er glemt, og at man anerkender den forpligtelse, man har fra regeringens side til at få løst det her.

Det er magtpåliggende for os, at det er noget, der bliver løst, og det er efter vores opfattelse noget, der hænger sammen med aftalen for 2002, og er ikke noget, der skal forhandles i forhold til en eller anden ramme eller lignende fra vores side med henblik på 2003. Altså sagt på en anden måde: Uanset om man finder en aftale med os for 2003, så skal man finde en løsning med os om det her; det er meget, meget vigtigt for os.

I forhold til ældreområdet i øvrigt har vi sagt, at der mindst er et par hundrede tusind pensionister i det her land, som har så lidt at gøre med, før de må gå på rådhuset for at se, om de kan få et lille tillæg, at man bør se på, hvordan man kan indrette samfundsøkonomien, så de får en håndsrækning.

Vi har så nævnt det her med en ældrecheck som en mulighed. Der er jo mange måder at gøre det på. Det afgørende for os er selvfølgelig, at den enkelte ældre, som kun har meget, meget lidt at gøre godt med, vel i stil med for sådan at sige det lidt polemisk, det niveau, som Folketingets medlemmer bevilgede sig selv i lønstigning i december 1999. Så kan man vel godt se, at det er uanstændigt, at vi giver de vilkår til en lang række af vores pensionister. Vi skal finde en eller anden måde at løse det på og finde en måde, vi kommer dem i møde på.

Oprettelsen af flere hospicer er også en hjertesag for os. Det er også noget, der er nævnt i finanslovaftalen for 2002. Regeringen skulle rykke amterne i ørerne og finde ud af, hvad der sker, og vi skal have gjort status og fundet ud af, hvordan vi kommer videre. Det haster for mange af dem, der har brug for de her pladser. De kan jo altså ikke vente på, at der bliver oprettet hospicepladser om mange, mange år.

Så ville jeg sige i forhold til hele diskussionen om ventelisterne på sygehuse, at der jo blev afsat 1,5 mia. kr. i finanslovsforliget for 2002 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og jeg har